

8dní a 8neděl

„Prosím tě, o kom to prorok mluví? O sobě, či o někom jiném?“
Filip se tedy ujal slova a zvěštoval mu radostnou zvěst o Ježíšovi, a vycházel
přitom od onoho místa z Písma. Jak tak jeli cestou, přišli k jakési vodě.
„Podívej se – tady je voda! Co brání, abych nebyl pokřtěn?“ (Sk 8, 34–36)

Osm dní je týden a osm neděl je sedm týdnů. Jsou to zvláštní počty. To jen božská matematika dokazuje, že překonává naše očekávání. „Víc proužků, větší Adidas“. Sedm dní v týdnu zní dokonale, ale s osmým dnem je větší sláva. Sedm krát sedm dní je ztělesněním dokonalosti, ale o den víc... to je výsostný projev Boží dokonalosti. Čeká nás období $7+1$, resp. obsáhlejších $7 \times 7 + 1$ dní velikonoční radosti.

PŘÍPRAVA A KLÍČOVÉ POJMY

„Vzhůru, Petře, zabíjej a jez!“
„Ani za nic, Pane! Nikdy jsem nejedl nic poskvrněného ani nečistého!“
„Co Bůh prohlásil za čisté, o tom neříkej, že je to poskvrněné.“ (Sk 11, 13b–15)

Evangelia jsou završena otevřeným koncem. Co se dělo dál?

Křest člověka není ukončená záležitost. Co se má dít dál?

Jak strach z *hlásání evangelia* (de-)motivuje křesťanský život?

Vykročit ze své komfortní zóny nebo svědčit svým spořádaným životem?

Nejedna zkušenost života je hodna připomínání a Boží oslavy. Událost Vzkříšení a křestního znovuzrození je jedna z nich. Liturgická tradice nám v těchto osmi dnech – **od neděle do neděle** – nabízí výběr těch pár povelikonočních příběhů z pera jednotlivých evangelistů. V několika posledních řádcích svatopisci se vyrovnávají s *nevírou* apoštolů. Sepsali však i odkaz, testament, budoucím posluchačům. Křesťanům, kteří už nejsou očitými svědky, a kteří potřebují své novodobé *učednictví* uchopit nově a jinak. V úzkém spojení se vzkříšeným Ježíšem Kristem.

Symbolická osmička slavení platí i ve větším měřítku: nejen osm dní, ale i období mezi **osmi nedělemi** je hodno Boží oslavy. Tyto týdny nabízejí velmi pestrá svědectví jak se první komunity křesťanů vyrovnávali nejen s tajemstvím velikonoční víry, ale i jak z počátku rozpačitě a s částečnou nechutí přijímali své rozeslání do světa.

Následující výběr evangelních úryvků a přehled kapitol Skutků apoštolů nabízí oproti „kostelní variantě“ náročnější a ucelenější výběr biblických textů. Z osm velikonočních dní je níže uvedeno **pouze šest**. První a poslední jsou neděle uvedeny v samostatných materiálech. Stejně tak z povelikonoční *Padesátky* je uvedeno pouze **36 dní**. Ostatní jsou zvlášť zmiňované neděle nebo velikonoční *Osmička*.

OSM DNÍ

Osmého dne budete mít slavnostní shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou služebnou práci. (Nm 29, 35)

Pondělí

(J – Ježíš; E – evangelista)

Matoušovu svědectví o prázdném hrobě jsme naslouchali v noci před nedělním úsvitem. Anděl vyhlásil ženám velikonoční evangelium: „Ukřižovaný byl vzkříšen! A teď rychle, nejdříve běžte za učedníky a pak směr Galilea...“ Strach i radost se v nich mísily. Je to zvláštní pocit. S učedníky se měly vrátit domů, do Galileje. Poté co člověk pozná kus světa je návrat domů buď osobní prohrou, nebo zaslouženým odpočinkem, nebo jen krátkým vnitřním osvěžením další cestě. Jeruzalémské krvavé divadlo definitivně skončilo. Jaká tedy bude jejich cesta domů?

Závěr evangelia podle Matouše.

28, 8–15.16–20 (BOG+jäg)

E Ženy rychle odešly od hrobu a se strachem i s velkou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům.

Ježíš potkává ženy: 28,9–10

E Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim:

J „Budte zdraví!“

E Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu.

J „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“

Podvod kněží: 28,11–15

E Když ženy odešly, přišli někteří ze stráže do města a oznámili velekněžím všechno, co se stalo. Ti se shromáždili se staršími, poradili se a dali vojákům hodně peněz s pokynem: „Říkejte: «V noci přišli jeho učedníci a ukradli ho, zatímco my jsme spali.» A doslechne-li se to vladař, my ho uchlácholíme a postaráme se, aby se vám nic

nestalo.“ Oni vzali peníze a udělali, jak byli navedeni. A tento výklad je rozšířen mezi židy až dodneška.

Jděte učit všechny národy: 28,16–20

E Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil:

J „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

Úterý

(J – Ježíš; A – anděl; Ž – žena; E – evangelista)

Záblesk nedělního rána v Janově podání jsme četli před dvěma dny. Bylo to tiché a vyděšené. Jen Marie Magdalská se zmohla na pár slov: „Ukradli ho! Nic nevíme.“ Šimon Petr chtěl vědět víc, vydal se obhlédnout místo krádeže, ale nebyl to žádný detektiv. Evangelista to shrnuje: „pak se zase vrátil domů“. Marie v slzách zůstala na místě. Podaří se alespoň jí vyřešit tajemnou krádež Ježíšova těla?

Úryvek z evangelia podle Jana.

20, 11–18 (BOG+jäg)

Ježíš se zjevuje Marii Magdalské: 20, 11–18

E Marie stála venku u hrobky a plakala. Když tak plakala, naklonila se do hrobky a viděla tam sedět dva anděly v bílém rouchu, jednoho v hlavách a druhého v nohách toho místa, kde dříve leželo Ježíšovo tělo. Řekli jí:

A „Ženo, proč pláčeš?“

Ž „Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili.“

E Po těch slovech se obrátila a viděla za sebou stát Ježíše, ale nevěděla, že je to on.

J „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“

E Ona myslela, že je to zahradník, a proto mu řekla:

Ž „Pane, jestliže tys ho odnesl, pověz mi, kam jsi ho položil, a já ho přenesu.“

J „Marie!“

Ž „Rabbuni!“

E To v překladu znamená „Učiteli“.

J „Nezadržuj mě! Neboť ještě jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a oznam jim: *Vystupuji k svému Otci a k vašemu Otci, k svému Bohu a k vašemu Bohu.*“

E Marie Magdalská tedy šla a zvěštovala učedníkům:

Ž „Viděla jsem Pána!“

E – a toto že jí řekl.

Středa

(J – Ježíš; A – anděl, apoštol; U – učedníci; E – evangelista)

Muži v bílém. Jsou to andělé? Nejsou to andělé? Jsou to muži. Může být anděl muž? Nebo lépe: může být muž anděl? Lukášovo svědectví o Vzkříšení je částečně nebeské, částečně lidské. Tři ženy to slyšely? Když to předávají dál, tak muži mají vážné pochybnosti o jejich věrohodnosti a přesvědčivosti. Proč jen Bůh tu zprávu předává tak složitě? A co teprv Emauzy. Byl to muž? Byla to žena? Chlapa s otláčeným čelem od trnové koruny by snad poznali... Jak se má člověk osobně setkat se vzkříšeným Kristem? Lukáš bourá stereotypy.

Úryvek z evangelia podle Lukáše.

24, 1–12.13–35 (BOG+jäg)

Prázdný hrob a vyznání andělů: 24, 1–12

E Prvního dne v týdnu časně ráno přišly ženy ke hrobu a nesly vonné oleje, které si připravily. Nalezly kámen od hrobu odvalený, a když vešly, tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly v rozpacích, najednou u nich stáli dva muži v oslnivě bílém rouchu. Zmocnila se jich bázeň a sklopily oči k zemi.

A „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšným lidem, být ukřižován a třetího dne vstát.“

E Vzpomněly si na ta jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům a všem ostatním. Byly to Marie Magdalská, Jana a Marie, matka Jakubova; a ještě i některé jiné, které byly s nimi, to všechno pověděly apoštolům. Těm ta slova připadala jako plané řeči a nevěřili jim. Petr se však zvedl a běžel k hrobu. Naklonil se dovnitř a viděl jen pruhy plátna. Vrátil se celý udiven nad tím, co se stalo.

Vzkříšený Ježíš se setkává s dvěma učedníky na cestě do Emauz: 24, 13–35

E Ještě ten den se ubírali dva z nich do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zdržovalo oči, takže ho nepoznali.

J „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“

E Zastavili se celí smutní. Jeden z nich – jmenoval se Kleofáš – mu odpověděl:

U „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo!“

J „A co se stalo?“

U „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu,

nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“

J „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“

E Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál.

U (*naléhavě*) „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil.“

E Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli:

U „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

E Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct apoštolů i jejich druhy.

A „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“

E Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak ho poznali při lámání chleba.

Čtvrtek

(*J – Ježíš; E – evangelista*)

„Lámání chleba“, to je odpověď na všechny včerejší otázky. Jídlo, rozhovor lidí, vzájemné otevření si srdcí, modlitba, naslouchání Písmu a hledání v něm odpovědi, které *utiší* vnitřní *bouře*, živá památka Ježíšových slov. Lidské chování tak vzdálené chrámovým bohoslužbách. A přesto Ježíš Kristus právě tyto chvíle posvěcuje svojí přítomností a co víc, utváří z nich *mystérium* křesťanské víry.

E Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

Ježíš se zjevuje apoštolům v Jeruzalémě: 24, 36–53

E Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim:

J „Pokoj vám!“

E Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha.

J „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“

E A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili.

J „Máte tady něco k jídlu?“

E Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl.

J *(pomlka)* „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“

E Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.

J „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlášáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky. Hle – já vám pošlu zaslíbení mého Otce. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete oblečeni mocí z výsosti.“

E Vyvedl je pak směrem k Betánii, zvedl ruce a požehnal jim. A zatímco jim žehnal, odloučil se od nich a byl nesen do nebe.

Oni se mu poklonili a s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma.

Byli stále v Chrámě a velebili Boha.

Pátek

(J – Ježíš; P – Petr, O – ostatní; E – evangelista)

Druhý závěr následuje po prvním. Kdy byl první? Následující neděli. Co nyní dělají Ježíšovi učedníci? Jsou doma. Z Jeruzaléma se opět vrátili na ten galilejský venkov. Ne však jako apoštolové a svědci o Kristově životě. Vrátili se jako hrstka rybářů, kteří se chopili svých rybářských sítí, svým manželkám a rodinám se omluvili za několikasetletou nepřítomnost, zeptali se, co ve vesnici nového a pak do lodí. Na „stará kolena“ se onehdy rozhodli, že změni svůj život a stanou se následovníky zajímavého Mistra. Jenže starého psa novým kouskům nenaučíš. Vrátili se prostě domů. „Šimone, jak bylo v judském Jeruzalémě? Co svátky? Vyprávěj, manželé můj.“ Bude se mít čím pochlubit? Toho kohouta u veleknězova domu mu nikdo neodpáře...

Druhý závěr evangelia podle Jana.

21, 1–14.15–25 (BOG+jäg)

Druhý závěr evangelia: 21, 1–25

E Potom se Ježíš znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiadského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl:

P „Půjdu lovit ryby.“

O „I my půjdeme s tebou.“

E Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytili.

Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on.

J „Dítky, nemáte nějakou rybu?“

O „Nemáme.“

J „Hodte síť na pravou stranu lodi, a najdete.“

E Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi:

O „Pán je to!“

E Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž nahý – a skočil do moře. Ostatní učedníci došli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami.

Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb.

J „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“

E Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla.

J „Pojďte snídat.“

E Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán.

Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání.

Petrovo pověření: 21, 15–23

E Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra:

J „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než ti zde?“

P „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“

J „Pas mé beránky.

(pomlka)

Šimone, synu Janův, miluješ mě?“

P „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“

J „Pas moje ovce.

(pomlka)

Šimone, synu Janův, miluješ mě?“

E Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“

P „Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji!“

J „Pas moje ovce! Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“

E To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha.

J „Následuj mě!“

E Petr se obrátil a viděl, jak za ním jde učedník, kterého Ježíš miloval a který ležel při večeři na jeho prsou a zeptal se: „Pane, kdo tě zradí?“ Když ho tedy Petr viděl, zeptal se Ježíše:

P „Pane, a co on?“

J „Jestliže chci, aby zůstal, až přijdu, proč se o to staráš? Ty mě následuj!“

E Mezi bratry se proto rozšířila řeč, že ten učedník nezemře. Ježíš však Petrovi neřekl: „Nezemře“, ale: „Jestliže chci, aby zůstal, až přijdu, proč se o to staráš?“

Závěrečná poznámka: 21, 24–25

E To je ten učedník, který o tom všem vydává svědectví a to všechno zaznamenal – a víme, že jeho svědectví je pravdivé. Je však ještě mnoho jiných věcí, které Ježíš vykonal. Kdyby měla být vypsána každá zvlášť, myslím, že by celý svět neobsáhl knihy o tom napsané.

Sobota

(J – Ježíš; A – anděl; Ž – ženy; E – evangelista)

První den po šabat. Tři ženy. Anděl. „Ukřižovaný byl vzkříšen! Běžte to říct ostatním.“ A ony utekly a nikomu to neřekly. Nikomu to neřekly! Proč? Protože se bály. Největší *wtf* moment náboženské literatury. Tři očití svědci nic neřekli, ale křesťanství žije i po staletích. Jak je to možné? Tam se muselo stát ještě něco... A tak Markovi opisovači doplní ještě jeden příběh, který odpoví na jejich poslední otázku.

Závěr evangelia podle Marka.

16, 1–8.9–15.16–20 (BOG+jäg)

Vyznání anděla sedícího v prázdném hrobě: 16, 1–8

E Když bylo po šabat, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby ho šly pomazat. Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. Říkaly si mezi sebou:

Ž „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?“

E Když se podívaly, spatřily, že je kámen odvalen. Byl totiž velmi veliký. Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mládence oděného bílým rouchem – a polekaly se. On však jim řekl:

A „Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného. Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“

E Ženy vyšly z hrobky a daly se na útěk, protože na ně padl strach a úžas. A nikomu nic neřekly, protože se bály.

[Svědci Kristova vzkříšení: 16, 9–20]

E Ježíš po svém zmrtvýchvstání ráno první den v týdnu se zjevil nejdříve Marii Magdalské, z které kdysi vyhnal sedm zlých duchů. Ona šla a oznámila to těm, kdo bývali s ním, ale teď truchlili a plakali. Ti, když slyšeli, že on žije a že ho viděla, tomu nevěřili. Potom se v jiné

podobě zjevil dvěma z nich na cestě, když šli na venkov. Ti se vrátili a oznámili to ostatním, ale ani jim nevěřili.

E Konečně ze zjevil i jedenácti apoštolům, když byli právě u stolu, a káral je pro jejich nevěru a tvrdost srdce, že nevěřili těm, kteří ho spatřili vzkříšeného.

J „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady do ruky, a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“

E Tak k nim Pán Ježíš mluvil. Potom byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici.

Učedníci pak vyšli a všude kázali. Pán působil s nimi a potvrzoval jejich slova znameními, která je provázela.

OSM NEDĚL

Odpočítáš si sedm týdnů... Začneš počítat sedm týdnů. Pak budeš slavit svátek [Padesátého dne] pro Hospodina, svého Boha. Přineseš dobrovolný dar podle toho, v čem ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná. (Dt 16, 9–10)

„Jděte k cizím lidem a jim hlásejte Boží království a Vzkříšeného!“ Prvotní a jediný princip křesťanského života a církve. Zdaleka ne všichni křesťané tím jsou nadšeni. Kdo je to *cizí člověk*? I nevrlý soused? Jak mám *hlásat*? Na náměstích? Proč *Boží království*? Zajímá to vůbec někoho? Proč *Vzkříšeného*? Nikdo tomu stejně nerozumí! „Hlavně, aby se k sobě lidé chovali slušně...“ Rezignace na vlastní identitu provází křesťany od počátku... Než být odmítnu, raději být zticha. Biblické **Skutky apoštolů** jsou kaleidoskopem zápasu o uchování si ryzí křesťanské tváře.

Týden po 1. neděli

viz výběr evangelií z velikonočního cyklu **8dní**

Týden po 2. neděli

JERUZALÉMSKÁ CÍRKEV

Pondělí	Sk 1, 1–26	Úvod knihy. Poslední napomenutí Vzkříšeného. Ježíšovo nanebevstoupení. Apoštolové s Marií a s Ježíšovými příbuznými setrvávají na modlitbách. Matěj zvolen na Judovo místo.
Úterý	2, 1–36	Svátek týdnů a apoštolové promlouvající různými jazyky. Petrova řeč během Svátku týdnů.
Středa	2, 37–47	Obrácení tří tisíců lidí. Soužití prvních věřících.
Čtvrtek	3, 1–26	Uzdravení chromého v Chrámě. Petr promlouvá u Šalamounova podloubí.
Pátek	4, 1–22	Petr a Jan před veleradou.
Sobota	4, 23–31	Věřící si u Boha vyprošují odvahu.

Týden po 3. neděli

Pondělí	4, 32 – 5, 11	Společenství veškerého majetku prvních věřících. Zpronevěra Ananiáše a Safiry.
Úterý	5, 12–42	Znamená a zázraky učiněné skrze apoštoly. Apoštolové jsou andělem osvobozeni ze zajetí. Odvaha apoštolů před veleradou.
Středa	6, 1–15	Volba sedmi jáhnů. Štěpánovo zatčení.
Čtvrtek	7, 1–53	Štěpánova řeč.
Pátek	7, 54 – 8, 3	Štěpánovo kamenování. Pronásledování a útěk věřících.

EVANGELIUM HLÁSÁNO I MIMO JERUZALÉM

Sobota	8, 4–40	Filip hlásá evangelium v Samařsku. Petr a Jan u Samařanů. Křest etiopského komořího.
--------	---------	--

Týden po 4. neděli

Pondělí	9, 1–31	Obrácení Šavla. Šavel utíká z Damašku.
Úterý	9, 32 – 10, 48	Petr přichází do Lyddy a Joppe. Kornéliovo vidění v Césareji. Petrovo vidění v Joppe. Kornéliův křest.
Středa	11, 1–26	Petrova obrana před apoštoly a bratry v Jeruzalémě. Počátek církve v Antiochii.
Čtvrtek	11, 27 – 12, 25	Církev v Antiochii odesílá sbírku pro bratry v Judsku. Herodes, který dal popravit Jakuba, poslal Petra do vězení. Petr osvobozený andělem. Konec Heroda Agrippy. Barnabášův a Šavlův návrat do Antiochie.

EVANGELIUM MEZI CIZINCI

Pavlova první misijní cesta

Pátek	13, 1–52	Barnabáš a Šavel jsou posláni kázat. Z Antiochie a Kypru až k Perge. Barnabáš a Pavel káží v Antiochii v Pisídii.
Sobota	14, 1–28	Ikónium, Lystra a Derbe. Pavel a Barnabáš se vrací do Antiochie v Sýrii.

Týden po 5. neděli

První církevní sněm

Pondělí	15, 1–35	Jeruzalémský sněm: Diskuze o obřízce. Shoda mezi apoštoly, staršími a bratry. Dopis jeruzalémského sněmu. Předání dopisu církvi v Antiochii.
---------	----------	--

Pavlova druhá misijní cesta

Úterý	15, 36 – 16, 40	Pavel a Barnabáš se rozcházejí. Pavel v Lykaonii. Cesta přes Asii do Troady. Pavel ve Filipech.
Středa	17, 1–34	Soluň a Beroa. Athény.
Čtvrtek	18, 1–22	Korint. Pavel se vrací přes Efes do Antiochie.

Pátek	18, 23 – 19, 20	Appolos z Alexandrie vyučuje v Efesu. Pavel přichází za Janovými učedníky. Pavel naplňuje svoji službu v Efesu. Divy učiněné v Efesu.
Sobota	19, 21 – 20, 6	Nepokoje stříbrotepců. V Makedonii a Řecku.

Týden po 6. neděli

Pondělí	20, 7–38	Pavlův odjezd z Troady a diskuze až do půlnoci. Příchod z Troady do Milétu. Přizvání Efeských do Miléta.
Úterý	21, 1–16	Cesta z Miléta a Césareje do Jeruzaléma.

PAVLOVO SVĚDČTVÍ V OKOVECH

Středa	21, 17–26	Pavel podstupuje očistné posvěcení podle Mojžíšova Zákona.
Čtvrtek	21, 27 – 22, 21	Z Chrámu vyvedený v řetězech a zatčený velitelem posádky. Pavel stojí na chrámových schodech a obrací se k lidem.
Pátek	22, 22 – 23, 21	Prohlášen za římského občana. Před veleradou. Spiknutí židů proti Pavlovi.
Sobota	23, 22 – 24, 27	Pavel odeslán do Césareje. Před Felixem.

Týden po 7. neděli

Pondělí	25, 1–12	Před Festem. Odvolání se k císaři.
Úterý	25, 13 – 26, 32	Před Festem a Agrippou.
Středa	27, 1–26	Setník Julius a plavba do Itálie. Bouře zmítá lodí.
Čtvrtek	27, 27–44	Ztroskotání u ostrova Malta.
Pátek	28, 1–15	Přezimování na Maltě. Příjezd do Říma.
Sobota	28, 16–31	Pavlovo hlásání Krista v Římě.